

TEMAHÆFTE: **DÅB**

DEN STØRSTE BESLUTNING

Læs mere om hvordan din menighed kan beskytte, værdsætte og sikre at unge kan blive involveret i fællesskabet.

#02

CORe

Læs mere om grundlaget for en menighed med fokus på unge.

#03

DÅB - AT FØLGE JESUS

Læs om andre unges overvejelser, beslutninger og deres liv efter dåben.

#07

Den største beslutning

Hvornår var sidste gang du tog en beslutning?
Den første beslutning for mig sker hver morgen, når jeg vågner. Jeg har et valg: "Skal jeg stå op? Eller skal jeg sove videre?"

Livet er fyldt med både små og store beslutninger. Mælk eller yoghurt? Appelsinjuice eller æblejuice? Chokolade eller karamel? Forhåbentlig kan vi blive enige om, at det er nogle af de små. Og hvis ikke der er mere yoghurt i køleskabet, og jeg må nøjes med æblejuice i stedet for appelsin, så går det jo nok.

Men hvad hvis det er de store beslutninger? Der kan man ikke bare trække på skuldrene.

Skal vi gå i krig eller skal vi lade være?

Skal vi tage imod flere flygtninge eller skal vi lade være?

Det er i hvert fald et par af de spørgsmål, der bliver brugt meget tid på at diskutere i medierne.

Og det er vigtige spørgsmål. Det vil jeg slet ikke underkende, og jeg har også en holdning til begge. Men lige nu vil jeg gerne stille dig et spørgsmål, som jeg tror er meget mere grundlæggende:

Har du besluttet at følge Jesus?

Det er næsten to år siden, at vi har bragt dåbsbilleder i vores blad, så denne gang får du mange af dem! Men du får ikke bare lov til at se billederne. Du får lov til at høre fra næsten halvdelen af de døbt. Nogle har skrevet om deres beslutning. Nogle har skrevet om deres overvejelser, og flere har skrevet om, hvordan livet med Gud er i tiden efter deres dåb.

- At blive døbt betyder nemlig ikke, at nu er jeg perfekt.
- At blive døbt betyder nemlig ikke, at nu begår jeg aldrig fejl.
- At blive døbt betyder nemlig ikke, at nu bliver jeg på magisk vis forvandlet.

At blive døbt betyder, at jeg offentligt viser, at jeg er med på, at Jesus er vores frelser, og det er Ham, der bestemmer.

- Jesus var perfekt og elsker mig på trods af at jeg ikke er det.
- Jesus begår ikke fejl og tilgiver mine.
- Jesus opstod og vandt over døden, så der kommer en dag, hvor jeg bliver forvandlet.

De første to spørgsmål er ikke uvæsentlige. Men vi må ikke lade politiske spørgsmål overskygge de teologiske. Og når vi går i krig, er der uskyldige mennesker, der dør. Lad os bede for deres familier. Når der kommer flere flygtninge til din by, har de brug for venner, gode naboer og mennesker, der står klar til at tage imod dem. Lad os være de mennesker.

Livet er fyldt med små og store beslutninger. Livet er fyldt med politiske og teologiske spørgsmål. Lad os blive bedre til at se forskel. Og lad os ikke glemme det mest væsentlige spørgsmål, uanset hvilken holdning vi har til de andre, og uanset hvilke små beslutninger vi tager.

Og når vi har besluttet at følge Jesus, så lad os gøre det – som enkeltpersoner og som menighed. Hvad er din beslutning? Hvad er vores?

TILSIDESÆTTELSE AF DE UNGES ÅNDELIGE BEHOV HAR I HØJ GRAD SKADET SANDHEDENS SAG ... ER IKKE ARBEJDET FOR DE UNGE INDEN FOR VORT LANDS GRÆNSER ET AF VORE VÆSENTLIGSTE MISSIONSOMRÅDER? DET ER ET ARBEJDE, DER KRÆVER SÆRLIG FINFØLELSE, OPMÆRKSOMHED OG OPRIGTIG BØN OM HIMMELSK VISDOM.

(ELLEN WHITE, GOSPEL WORKERS, S. 207,2-3)

De unge har brug for menigheden, og menigheden har brug for de unge. Ungdomsårene er kendetegnet ved forandring – på det fysiske, psykiske, sociale og økonomiske plan, såvel som på det åndelige plan. Samfundsudviklingen er medvirkende til, at denne livsfase i dag fylder mere og vægtes tungere end nogensinde før.

De unge er underlagt forandring, men de er i allerhøjeste grad også med til at forme verden omkring sig. De er dynamiske, kreative, innovative og har potentiale til at udrette store ting. Mange af historiens åndelige vækkelser og reformationer er udsprunget hos unge mennesker. Det var ikke uden grund, at Jesus udvalgte unge mennesker som disciple.

I lyset af hvor vigtige de unge er for menigheden, er det foruroligende, at vi mister over halvdelen af dem. Det er et tal, som desværre er for opadgående i adventistmenigheder overalt på jorden.

I det store hele forlader de unge menigheden af relationelle og ikke af dogmatiske årsager. Menigheder, hvor unge trives, hvor de føler sig hjemme og får lov til at spille en aktiv rolle i udformningen af menighedsliv, vision og mission, er kendetegnede ved engagement og passion; menigheder, der inkluderer de unge, har de bedste forudsætninger for at nå det moderne samfund med det evige evangelium om Jesus Kristus (Åb 14,6-12).

CHURCH OF REFUGE (COrE) MENIGHED

De gammeltestamentlige tilflugtsbyer fungerer som illustration til rammerne for COrE konceptet (5 Mos 19,1-13, og 4 Mos 35,6-15). COrE menigheder bygger på de samme principper som tilflugtsbyerne blot med det formål at skabe et trygt miljø, hvor unge trives. En COrE

menighed er et trosfællesskab, der bevidst skaber et frirum for alle. **CORE** menigheder er bevidste om de unge og sikrer, at unge føler sig beskyttede, at de er værdsatte, og at de kan blive involverede.

CORE tager Jesu befaling om at gøre mennesker til disciple alvorligt (Matt 28,16-20). Hovedformålet er at fremelske og styrke ægte efterfølgelse af Jesus. En **CORE** menighed er et fællesskab med fokus på mission, hvor den enkelte kan føle sig tryk og dog udfordret, hvor menighedens medlemmer vokser og styrkes i troen. **CORE** i Adventistkirken i Europa er en del af et større samarbejde mellem Center of Youth Evangelism på Andrews University og på tværs af landegrænser. Dette samarbejde har til formål at udvikle nye ideer, strategier og ressourcer, der kan understøtte arbejdet i de europæiske menigheder.

GUDS FAMILIE

Vi tror på en Gud, der værdsætter fællesskabet – en Gud, der selv er et fællesskab: Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånd. Bibelen bruger familieterminologi, når den skal beskrive Gud. Ved skabelsen erklærede Gud, at det ikke er godt for mennesket at være alene; som mennesker har vi ansvar for hinanden.

Menigheden består af Guds børn, Jesu efterfølgere. Guds familie, menigheden, er et omsorgsfuldt og kærligt fællesskab, hvor vi sammen hjælper hinanden med at nå vores fulde potentiale i Kristus. I menigheden skabes disciple.

FOR AT LÆSE MERE
se churchofrefuge.eu

ÆGTE DISCIPELSKAB
OPMUNTRER OG
UDRUSTER DISCIPLE

VÆRDIGRUNDLAGET

AT GØRE MENNESKER TIL JESU DISCIPLE

Kristus sagde, at hans efterfølgere skulle gøre mennesker til disciple. Det er ikke bare en af menighedens mange funktioner – det er det, vi er her for! Ægte holistisk discipelskab indbefatter andet og mere end bare at forkynde evangeliet. Idet vi følger Jesu eget eksempel, er vi som menighed kaldet til fokusere på fire områder inden for discipelskab.

RELATIONER

Jesus havde et personligt forhold til hver eneste discipel. Sammen rejste de rundt og lærte både ham og hinanden bedre at kende. Hvis vi skal skabe disciple, må relationer være i fokus gennem gensidig accept, løbende kontakt og regelmæssigt samvær.

ÅNDELIG VÆKST

Jesus prioriterede disciplenes åndelige vækst. Han bad med dem, styrkede udviklingen af en personlig tro hos dem og udfordrede deres tankegang. På samme måde må den åndelige vækst være i fokus

hos os: gudstjeneste og tilbedelse må føles relevant, troen må styrkes, og vi må udfordre hinanden til at tænke over og opdage nye aspekter af troen.

MISSION

Jesus indførte sine disciple i missionsarbejdet. Først sendte han dem ud i en kortere periode, og siden lod han dem vie deres liv til tjeneste, mission og indvielse af nye disciple. Ægte disciple har fokus på missionen. De bør være engagerede i tjeneste for andre, de skal være hinandens sparringspartnere, og de skal lære, hvordan de kan vidne om deres tro.

UDRUSTNING

Jesus sendte sine disciple ud, men ikke før de var rustede til opgaven. Han gav dem magt til at flytte bjerge og Ånden til trøst. Han bad for dem uden ophør. Disciple må udrustes. De må udrustes til at påtage sig lederansvar gennem undervisning og praktisk oplæring, de må bemyndiges til at tage ejerskab og dele visionen, og sidst men ikke mindst må vi uden ophør bede om Guds kraft.

Styrker tilhørsfoldet:

Accept, kontakt, fællesskab

Opmuntre til engagement:

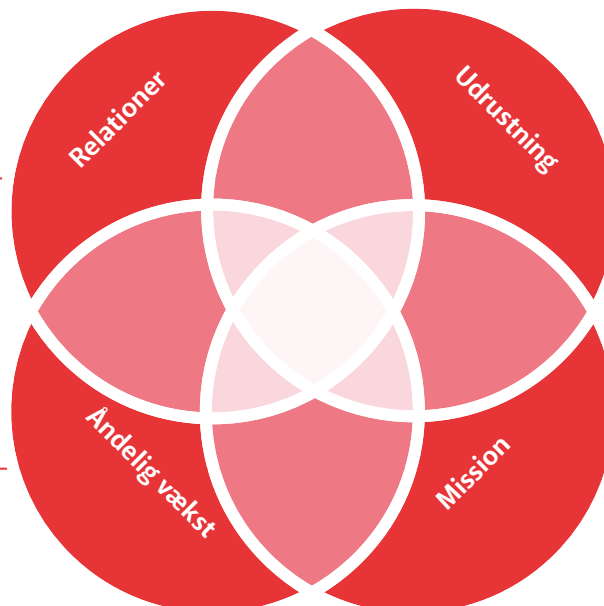
Vision, ledelse, bøn

Identitetsskabende:

Tro, tilbedelse, udfordring

Formålsskabende:

Tjeneste, mentor, vidne

Matthæus- evangeliet 28

v1 Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. v2 Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. v3 Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. v4 De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. v5 Men englen sagde til kvinderne: »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. v6 Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. v7 Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.«

v8 Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det. v9 Og se, Jesus kom dem i møde og hilste dem med et »God morgen!« Og de gik hen og omfavnede hans fødder og tilbad ham. v10 Da sagde Jesus til dem: »Frygt ikke! Men gå hen og sig til mine brødre, at de skal gå til Galilæa. Der skal de se mig.«

v11 Mens de var på vej, kom nogle af vagterne ind til byen og fortalte ypperstepræsterne alt, hvad der var sket. v12 De samledes med de ældste og besluttede at give soldaterne en større sum penge, v13 og de sagde: »I skal sige: Hans disciple kom om natten og stjal ham, mens vi sov. v14 Kommer det statholderen for øre, skal vi nok tage os af ham og holde jer udenfor.« v15 De tog imod pengene og gjorde, som de havde fået besked på. Og dette rygte er i omløb blandt jøderne den dag i dag.

v16 Men de elleve disciple gik til Galilæa til det bjerg, hvor Jesus havde sat dem stævne. v17 Og da de så ham, tilbad de ham, men nogle tvivlede. v18 Og Jesus kom hen og talte til dem og sagde: »Mig er givet al magt i himlen og på jorden. v19 Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, v20 og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«

*Bibelteksten er fra den autoriserede oversættelse,
© Det Danske Bibelselskab 1992.*

Christoffer Struksnes

DÅB nov. 2013 -
okt. 2015

CHRISTOFFER STRUKSNES

Jeg er født og opvokset adventist og har stort set også altid følt, det gav mening for mig. Ligeledes har jeg også altid vidst, at jeg skulle døbes en dag. Da jeg var mindre, sagde jeg til mig selv, at når jeg kom på Vejlefjord, så skulle jeg døbes. Og jeg forventede måske, at når jeg kom derhen, ville jeg automatisk gennemgå en "forvandling" og pludselig være moden og klar til fuldt ud at overgive mig til Jesus. Det kom bare ikke af sig selv. Jeg fandt ud af, at jeg selv blev nødt til at gøre en indsats; jeg måtte selv søge og bruge tid med Ham. Jeg har aldrig haft nemt ved selv at læse i Bibelen, men jeg har til gengæld virkelig sat pris på at kunne gå til bibelstudium og gennemgå Guds ord med en præst. Desuden har jeg haft stor glæde af at læse bøger af Ellen White og andre kristne forfattere. Jo mere jeg søgte efter Gud og lærte Ham at kende – jo mere kunne jeg mærke, at jeg oprigtigt ønskede at give mit liv til Ham og blive Hans disciple, hvilket jeg i slutningen af 3.g besluttede at vise alle ved at blive døbt.

Dét at blive døbt er uden tvivl det vigtigste og bedste valg jeg har truffet – og vil træffe – i mit liv. Men det er vigtigt at pointere, at "bare" fordi jeg er blevet døbt, betyder det ikke, jeg nu er, "hvor jeg skal være". Ligesom det heller ikke

Stefan Larsen

Emma Kammersgaard

Simone Stefansen

Charlotte Munyembabazi og
Frank Nsangiyenenabo

AT FØLGE JESUS

betyder, alle mine problemer er løst, at jeg har let ved at læse i Bibelen, Gud siger ja til alt jeg beder om og at jeg aldrig gør noget forkert. Hverdagen bringer stadig masser af udfordringer. Det er derfor vigtigt at jeg hele tiden fortsat søger efter Gud og bliver ved med pleje vores forhold. Dåben er ikke kun en engangsforestilling - den varer ved resten af livet!

STEFAN LARSEN

Selvom jeg er vokset op i en troende familie, har det ikke, i min verden, været en selvfølge, at jeg skulle døbes. Tanken om at skulle døbes, spekulerede jeg meget over i løbet af mine år på Vejlefjord. Den rigtige tid til at blive døbt kom aldrig, så jeg besluttede mig derfor for at springe ud i det, og jeg har ikke fortrudt det siden. At blive døbt har ikke gjort mig til en bedre kristen, men det har givet mig et holdpunkt, hvor jeg står, nu når min rejse når langt væk fra Vejlefjords sikre rammer. Det har også givet mig håb og et mål med livet. At have Jesus med når jeg går på arbejde, når jeg skal rejse senere i friårets forløb og resten af mit liv er helt afgørende for mig.

SIMONE STEFANSEN

Selv inden jeg blev døbt, vidste jeg godt, at det ikke ville blive en dans på roser efter min dåb. Men jeg har oplevet, at når

jeg har bedt Gud om hjælp, har hans bønnesvar været så meget mere tydelige, og haft en større virkning på mig end før. Gud har virkelig hjulpet mig i mine valg, og jeg er rigtigt glad for min beslutning, fordi det har bragt mig endnu tættere på ham.

CHARLOTTE MUNYEMBABAZI

Jeg blev døbt i Svendborg kirke i 2014. Det var egentlig ikke en beslutning jeg skulle tænke så meget over. Jeg er opvokset i kirken og har lige siden, jeg var stor nok til at forstå, hvad det var, ønsket at blive forenet med Gud. Jeg følte på daværende tidspunkt, at det var det rigtige at gøre.

Min mor og far støttede mig selvfølgelig i beslutningen, hvilket gjorde det hele meget lettere.

Efter min dåb tænkte jeg i starten ikke så meget over den forandring, som det nu er, fx når jeg var i skole eller til håndbold. Men en lørdag, da jeg skulle i kirke og vi skulle have nadver, måtte jeg pludselig deltage. Det var først der, jeg ligesom mærkede, at jeg var blevet "en anden" end den Charlotte, jeg var før, jeg blev døbt. Jeg tror aldrig, jeg glemmer den følelse.

GIVEN VUGA

Mit navn er Given Matusalem Vuga. Jeg er 16 år og har boet i Danmark i 8 år. Jeg

er født og opvokset i et adventisthjem, og det er jeg meget glad for. Jeg synes, at det med at have Gud med i sit liv er en meget vigtig ting, så derfor besluttede jeg mig, da jeg var helt lille, for at følge Jesus. Heldigvis var der flere af os, der havde det på samme måde, så vi var 4, der alle sammen havde taget beslutningen den 26/9/2015. Det var, og er stadig, en meget betydningsfuld dag for mig. Dagen er så betydningsfuld for mig, fordi det var der, jeg traf en stor beslutning, nemlig at følge Jesus.

Dagen var helt fantastisk, med dejlig solskin, familien, vennerne og menigheden. Jeg er rigtig glad for, at menigheden har støttet mig i det valg, jeg har taget. Følelsen når folk bare kom hen og sagde: "Det er et godt valg, du har taget, og glem aldrig at Gud altid vil være der for dig" - det synes jeg, var en fantastisk følelse. Grunden til jeg tog beslutningen var, at jeg længe har villet følge Jesus, jeg vidste bare ikke, hvornår det rette tidspunkt ville være. Men da vi var flere, der havde det på samme måde, besluttede vi os for at gøre det, et stykke tid efter sommerferien var forbi. Dagen hvor vi alle 4 blev døbt, var en rigtigt god dag.

Jeg troede, der ville ske en stor forandring med mit liv, men nu, hvor der er gået et stykke tid, synes jeg ikke, det føles sådan. Og på en måde gør det al-

Given Vuga, Mathias Kammergaard, Praise Vuga og Lagu Oling

Emilie Hauvre

Babalola Daramola

Lilia og Silvia Lupan

ligevel. Når jeg tænker tilbage på den 26/9/2015, husker jeg på, at jeg har sagt ja til at følge Jesus og bliver rigtig glad, for jeg ved, at han er med mig.

MATHIAS KAMMERGAARD

Første gang det kom til mig, at jeg skulle døbes, var da jeg snakkede med min farfar. Han snakkede om Bibelen og alle dens store muligheder. Jeg tror, jeg sad og faktisk hørte efter for første gang. Det var spændende, det han snakkede om: hvordan vi skal leve et evigt liv med den der skabte os. Da Emma, min storesøster, blev døbt hjalp det kun på, hvad jeg ville, så jeg startede til bibelstudie med Given Vuga og Hillary Oling. Vi havde først Andreas Müller. Vi lærte meget i den tid, vi havde ham, men jeg måtte ikke blive døbt på det tidspunkt; min far syntes, jeg var for ung og skulle give det noget tid at tænke over det.

Så gik der nok tre år, hvor vi så begyndte forfra sammen med Allan Falk, og han var også en af de personer, du kan snakke med om alt. Hver onsdag, det sidste halve år inden dåben, har vi brugt meget tid sammen. Vi var fire, der sad og hørte

på Allan; han kunne så mange historier. Det var sjovt at høre andres vinkel på Bibelen, og hvordan de fortolker den på deres egen måde. Og så skete det: den dag, jeg havde ventet på, siden jeg var 6 år. Det gik i opfyldelse. Jeg skulle vise, at jeg valgte Gud.

Dagen var mærkelig, fordi at jeg var så nervøs, at jeg rystede over hele kroppen af lykke og ville bare i gang med det samme. Allan Falk var ham, der døbte mig, og efter at det hele var slut, følte jeg mig som en helt ny person. Alle kom hen til mig og spurgte om alle mulige ting. Jeg tror aldrig, jeg har haft en bedre dag end den dag jeg skulle døbes. Jeg kan klart anbefale det.

PRAISE VUGA

Mit navn er Praise Vuga, og jeg er 16 år gammel. Jeg blev født og opvokset i en adventistfamilie. Jeg blev døbt den 26. september, 2015. Det har været dejligt. Jeg valgte at blive døbt, fordi jeg tror på Gud, og jeg er meget interesseret i at lære ham mere at kende og forstå det, han har gjort for mig.

Til daglig går jeg i en folkeskole. Jeg

elskede kristendomstimerne og det gør jeg stadig. På et tidspunkt begyndte mine venner at gå til præst. Derefter valgte de at blive konfirmeret, for at bekræfte deres tro. Det fik mig til at tænke på, at jeg elskede den tro, jeg er opvokset med. Derfor tog jeg beslutningen om at blive døbt.

Det var rigtig dejligt at gå til dåbsforberedelse. Vi lærte mere om Jesus og det han havde gjort for os. Det overbeviste mig til at ville ændre mit liv. Jeg ville gerne følge Jesu eksempel og leve som et Guds barn. Alt det overbeviste mig mere og mere om at blive døbt.

Det gav en rar følelse at blive døbt. Det er rigtig dejligt, når det endelig sker. Der var rigtig god stemning og alle var glade. Et par dage efter var følelsen ikke det samme. Man kommer tilbage til den almindelige hverdag og det hele var ligesom før. Selvom følelsen ikke er som før, er jeg stadig glad for, at jeg tog beslutningen. Det vil jeg stå fast ved.

LAGU HILLARY OLING

Jeg tog min beslutning, da jeg var 12 år. Jeg sagde til min mor, at jeg godt kunne

Simone Greisen

Daniel Serbanescu

Gilbert Daka

Birgitte Grodt

Lykke Ravnager

David Deng Kur

Mikkel Hansen

Erik Erhardsen

Bettina Maris (Butenko)

tænke mig at blive døbt. Da hun hørte det, blev hun glad, men også usikker og sagde til mig, at jeg skulle vente til jeg blev ældre, men jeg kunne ikke vente, da jeg så min storebror blive døbt. Jeg begyndte at gå til bibelstudie sammen med andre, men jeg fik kedelige tanker, når vi skulle gennemgå noget jeg selv havde gennemgået.

Det var der det gik op for mig, at om jeg så har gennemgået noget i Bibelen en eller to gange bliver det ikke kedeligt, det er faktisk spændende. Jeg opdagede mange ting, som jeg ikke fik fat i, i første runde, og fik en anden synsvinkel. Da jeg så blev 14 år, fik jeg en følelse af, at det var nu, at jeg var parat til at give mit liv til Jesus og vandre sammen med ham. Livet efter: jeg har ikke fortrudt min beslutning og er glad; jeg er ikke bange eller bekymret.

SIMONE GREISEN

Jeg er vokset op som adventist, så for mig var det med at tage en beslutning om at være adventist, en selvfølge. Lige så vel som alle andre, har jeg også mødt nedture og modgang.

Sidste år var jeg på Matteson Mission School, en bibelskole i Norge. I løbet af vores 2,5 måneders missionspraktik i Honduras, uden elektricitet og internet, oplevede jeg på en speciel måde Guds nærvær. Når der opstod problemer, så var der ikke mulighed for, at jeg lige kunne ringe hjem. Den bedste hjælp jeg kunne finde, var at gå til Gud. Han var og er der altid, jeg skulle bare række min hånd ud.

Oftentimes har jeg været bange for at tage beslutningen om at blive døbt. Jeg var bange for, hvilke prøvelser Gud ville, at jeg skulle opleve. I Honduras, når jeg så på befolkning i den lille landsby El Suyatal, da så jeg fattigdom, smerte, sygdom og sorg. Men alligevel, kom der et stort smil frem når man nævnte Gud eller sang kristne sange for dem. Deres kærlighed til vores himmelske far overskyggede denne verdens strabadser. Dette var en stor opmuntring for mig, og jeg indså, at kunne de gå igennem sådanne prøvelser, så kunne jeg også. Gud var med dem og hjalp dem, og det samme vil han med mig. I Bibelen får vi et løfte om, at vi ikke vil blive udsat for prøvelser, der er for

store til at vi kan komme igennem dem.

Den 9. maj dette år blev jeg døbt. Ti-dagen efter har ikke været let, Satan har prøvet, med alle sin kneb, at få mig ned. Men Gud, han er stærkere. Ved at holde fast i hans hånd, er jeg kommet igennem ting som i øjeblikket så umulige ud. Når jeg tænker tilbage på den dag, så er det med et smil og med stor glæde, for jeg ved, at det var den rette beslutning.

JULIA LUND

Jeg hedder Julia Lund og blev døbt i 11. april 2015 på Vejlefjordskolen. Jeg er i gang med et halvt års pause efter min gymnasialeuddannelse og har bosat mig i Roskilde, hvor mit studium starter i februar 2016.

Efter min dåb skulle jeg til de afsluttende eksamener og derefter flytte til et nyt sted. Det har været en kæmpe gave at se, hvad Gud havde forberedt til mig og det nye sted, jeg flyttede hen. Jeg tror på, at vi skal modtage alt den hjælp vi behøver, fordi Gud sørger for os på alle måder, og han vil have, at vi skal have det godt.

Det handler ikke om, hvad jeg spiser

Simone Pedersen

Benjamin Elkjær

Wendy Hansen

Hanna Gudmundsson

Lukas Fisher

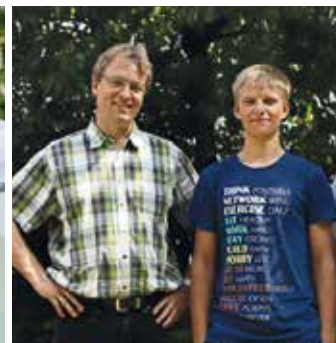
Julia Lund

Silas Risager

Kieran Taylor

Stian Jakobsen

og drikker. Det handler om, hvor glad jeg er for at være i kirken og samværet med de fantastiske mennesker, jeg har mødt gennem kirken. Det handler også om, hvordan Gud kan bruge mig uden for kirken. At være uselvisk og tage ekstra skridt for ens nabo gør noget specielt ved ens hjerte. Hvis jeg mister det, jeg elsker og holder af, så ved jeg, at jeg ikke skal bekymre mig. Gud skal og vil tage sig af mig, fordi jeg har givet mit liv til ham. Han er min far, og ham kan jeg regne med.

Jeg regner med, at han vil opfylde mine drømme. Jeg kan regne med, at han vil være der i hårde tider, når jeg skal studere. Allerede nu har jeg så mange mennesker, som vil hjælpe mig. På det sidste opdager jeg mange gange, hvor meget jeg klager og ærgrer mig over de ting jeg mangler og hvor anderledes jeg føler mig. Men jeg stoler på, at Gud vil udfylde alt den tomhed, jeg har haft gennem min barndom, og at det nu skal handle om min fremtid og gode oplevelser. For han er allerede i gang.

Da jeg ikke havde et sted at bo, fik jeg et sted, hvor jeg bliver hjulpet, indtil jeg

skal studere. Da jeg havde brug for at komme ind i Happy Hand i København, blev jeg kørt gratis derind. Da jeg blev ensom, mødte jeg nye mennesker eller gamle venner fra kirken eller Vejlefrjorskolen. Da jeg manglede job, fik jeg hjælp og fik job efter 3 uger. Jeg stod i København med få penge, og da jeg så tjekkede min bankkonto, så havde jeg masser af dem, uden at have opdaget det. Da jeg var på randen at give op, så blev jeg klappet på skulderen og fik mod til at kæmpe videre.

Det er ikke nemt, men at give mit liv til Gud har været en intens rejse, jeg føler mig i live og jeg kan ikke vente til at komme ind på mit nye kollegieværelse og se, hvad Gud har af planer for mig der og også i fremtiden.

KIERAN TAYLOR

Da jeg som 16-årig blev døbt i Vejle Adventistkirke, var det en blandet oplevelse for mig. På den ene side var jeg ovenud lykkelig og smilede praktisk talt hele dagen, men på den anden side følte en del af mig, at jeg endnu ikke var parat, og at jeg ikke var "værdig" til at blive døbt.

Den følelse er jeg sikker på at mange adventister har haft (og får), men heldigvis afvejer lykken de fleste gange usikkerheden, hvilket også gjaldt for mig.

Den sabbat var en velsignelse for mig, men med mandagen kom skolen med alle dens bekymringer, og min lykke svandt lige så stille ind. Grundet travlheden i et gymnasium og alle fristelserne har mit kristne liv haft op- og nedture, men igennem det hele har jeg altid kunnet fornemme Guds tilstedeværelse, og Han har løftet mig op når jeg ikke selv orkede. Det er det, som jeg synes er det bedste ved vores Gud. Uanset hvor travl din hverdag bliver, eller hvor mange fristelser du skal udholde, så er Gud altid der ved din side og klar til at hjælpe dig, selvom vi er helt værdiløse sammenlignet med Ham. Det har jeg i hvert fald oplevet gang på gang, og det er jeg også sikker på, at Han vil gøre for dig.

STIAN JAKOBSEN

Mit navn er Stian Jakobsen, jeg er 15 år og bor i Hobro. Så længe jeg kan huske, har jeg kommet i Aalborg kirke. Jeg er vokset op i et adventisthjem, og har

Jonas Jalving

Leah Uwera

Brigitte Sørensen

aldrig rigtigt stillet spørgsmålstegn ved det at gå i kirke og holde sabbat. Da jeg var mindre satte jeg ikke særlig stor pris på sabbatten: det var den dag, man skulle i kirke og ikke måtte se fjernsyn, før solen var gået ned. Men for et par år siden begyndte jeg at holde mere og mere af den. Jeg skulle ikke tænke på lektierne, og jeg begyndte også at få noget ud af gudstjenesterne. Jeg begyndte også at læse i Bibelen dagligt, og kunne faktisk også mærke forskel på blandt andet mit humør i forhold til, hvis jeg ikke havde fået læst i et stykke tid.

Det var nok også fordi min storebror lige var blevet døbt, at jeg havde lidt mere fokus på dåben, men jeg kunne heller ikke forestille mig et liv uden Jesus, og uden det fællesskab, der er om troen på ham. Jeg blev døbt i sommeren 2014, så nu er der gået næsten halvandet år. For at være ærlig, så tror jeg ikke, der er så stor forskel på min dagligdag i dag og sådan som den så ud lige inden jeg blev døbt. Jeg føler mig dog på en måde lidt trygtere i alting, nu når jeg har taget den her beslutning om at følge Jesus resten af mit liv og lade ham være en del af mit liv.

JONAS JALVING

Da jeg begyndte at overveje muligheden for at blive døbt, tænkte jeg meget på, om jeg nu var gammel nok. Det var som om jeg skulle ramme en bestemt alder. Jeg fandt senere ud af, at det ikke havde noget med det at gøre, men at det trods alt var nemmere at forstå det hele, når man blev ældre. Det var i en inspirationsuge på Vejlefjord, jeg tog beslutningen. Selve dåben var en utrolig oplevelse. Det var fantastisk at mærke vandet omslutte én, på en helt anden måde end normalt. Dåben ændrede ikke umiddelbart min opførsel. Jeg spekulerede dog på, om det var meningen, jeg skulle ændre mig, men jeg konkluderede for mig selv, at det ikke var nødvendigt. Dåben gjorde, at jeg tænkte mere på, hvad jeg kan gøre for at vise, at jeg følger Jesus.

Selvfølge har man altid sin tvivl i troen. Jeg tror alle tvivler engang imellem. Jeg har også tvivlet på, om det virkelig kan være rigtigt det hele. Det er ikke altid nemt, at tro på det vi tror på, i den verden vi lever i. Det har altid været nemt, at komme tilbage på "det rette spor", hvis man tvivler nogle gange. Bi-

belen har svaret på mange af de ting jeg har været i tvivl om, og gennem bøn har jeg også ofte fået det, jeg har haft brug for. Dåben er en beslutning, jeg aldrig vil fortryde, og det er også den vigtigste beslutning, jeg har taget. Det er ikke en nem beslutning, for det er en beslutning, der ændrer dit liv. Det er ikke altid lige nemt, men det er det hele værd.

LUKAS FISHER

Jeg er opvokset adventist. Altid har jeg følt, at Gud har været en del af mit liv. Dog har det primært været rutine, som har drevet mig. Personligt følte jeg, at de kristne værdier var de mest fornuftige, og det ville jeg gerne følge. Jeg havde altid haft planer om at blive døbt på et eller andet tidspunkt, men jeg kunne ikke se hvordan det på nogen måde skulle forandre mit liv. Det eneste, der fulgte med tanken om at blive døbt, var et vist pres, en følelse af, at det bare skulle gøres for at tilfredsstille de forventninger, der var til mig. Som sagt kunne jeg ikke se hvilken forandring det ville have, og det var det, der holdt mig tilbage. Jeg sagde til mig selv, at det ikke nødvendigvis ville

MENIGHEDER:

- Esbjerg
- Faxe
- Holstebro
- International Church Copenhagen
- København
- Køge
- Ll Nørlund
- Nyborg
- Nærum
- Odense
- Randers
- Ringsted
- Roskilde
- Rødekro
- Slagelse
- Svendborg
- Sønderborg
- Thisted
- Vejle
- Vejlefjord
- Viborg
- Østervrå
- Aalborg
- Århus

forandre mit liv, men derimod bare styrke min tro. Jeg havde også på en måde gået og ventet på dagen, hvor man bare ville kunne mærke, at det skulle være nu. Et tidspunkt i slutningen af 9. klasse gjorde jeg det bare. Mange andre har et vildt vidnesbyrd med en nærdødsoplevelse eller med en eller anden crazy oplevelse, som har ledt dem til Gud. De eneste "kloge ord" jeg kan komme med er, at ens tro ikke har lige så stor indflydelse på andre, eller en selv, hvis man bare holder sig tilbage og ikke bekræfter den ved dåben.

SIMON FALK

Jeg vil her fortælle om nogle oplevelser, jeg havde med Gud omkring min dåb. Jeg er opvokset i et adventisthjem, hvor jeg ikke har været i tvivl om Guds eksistens, og at han vil én det bedste. Inden jeg selv var klar over det, havde jeg valgt at følge Gud. Jeg havde bare ikke nemt ved at finde ud af, hvornår skridtet skulle tages, og hvor jeg skulle døbes og dermed offentliggøre min beslutning. Jeg var lidt nervøs for det og kunne ikke rigtig finde ud af, hvornår jeg var klar til det. Efter at have læst en artikel i Adventnyt, hvor hovedpointen var, at man ikke skulle være perfekt, før man lod sig døbe, sagde jeg til Gud, at hvis det var tid, så måtte han arrangere en måde, hvorpå jeg naturligt kunne blive døbt uden først at skulle spørge nogen om dåbsforberedelse og om at blive døbt. Forholdsvis kort tid efter ringede min præst, Kim, og spurgte, om jeg ville med i en dåbsklasse sammen med andre. Jeg sagde ja - det var jo lige det, jeg havde ønsket.

Lidt senere skulle jeg vælge, hvilket gymnasium jeg skulle gå på. Jeg vidste, at det skulle være HTX, men ikke om det skulle være i Odense eller Svendborg. Der var fordele og ulemper ved begge. Jeg havde flere gange bedt om dette, men nu havde jeg brug for et svar. Jeg gik ind på mit værelse, hvor jeg kunne være alene med Gud. Jeg bad om at få et svar, og at det måtte være på en måde, så jeg slet ikke var i tvivl.

Efter bønnen blev jeg i knælende stilting og afventede et svar. Kort efter talte Gud til mig igennem mine tanker. Han viste mig alle fordelene ved Odense Tekniske Gymnasium samtidig med, at alt andet i mit hoved forsvandt. Det var meget

tydeligt, at det ikke var mine tanker. Jeg prøvede at tænke på det andet gymnasium i Svendborg, for at se, om det var mine tanker, men jeg kunne ikke. Kort efter var Gud færdig med at vise mig fordelene, og jeg fyldtes med en sikkerhed, fred og glæde, der er helt ubeskrivelig. Jeg kunne nu søge om optagelse uden nogen som helst tvivl om, at det var det rigtige sted.

LARRY IDOW

On getting out of the water life seemed different for a few hours. A swarm of what would be my new family bathed me with love and encouragement to fuel me for my new journey. I even got a few books that would prove beneficial in my walk with Christ from then on. However, I think the most useful piece of information I received was that there is nothing in the water. It was in fact just warm water (thankfully warm).

Due to the water lacking any inherent Godly properties I was reminded this walk would get difficult over time. I had officially decided to bear the name "Seventh-day Adventist", after much contemplation, Bible study and prayer. With that name would come all sorts of persecution, yet I was looking forward to it all. I was looking forward to serving my Saviour, my King and my Friend. Since that day I have taken on the roles of Youth leader at International Church of Copenhagen, as well as Canterbury Church in Kent (England). In addition to this I have spent some time serving as a missionary in Cameroon. What I continue to learn from all these decisions to serve God is the amount of sacrifice that comes with service. However, no matter what kind of sacrifice I offered it would still be nothing compared to a Father offering his only begotten Son. In short, I have come to love Christ so much more than I did on December the 6th 2014.

MIRIAM SVINGEL

Jeg hedder Miriam Svingel og er 15 år. Jeg kommer fra Thisted menighed. Jeg har boet i Thy hele mit liv, og er opvokset som adventist. Jeg har derfor også været på alle mulige slags lejre.

Jeg blev døbt her for 2 år siden ca., fordi jeg følte, at det var der, mit hjerte

Larry Idowu

Christian Jakobsen

Meron Anbesse

Natinael Anbesse

Helen Anbesse

Simon Falk

Benjamin Markussen

Miriam Svingel

Tobias Grønbech Bahn Hansen

hørte til. Jeg er den yngste i en søsken-deflok på tre, hvoraf de to ældste er flyttet hjemmefra.

Jeg begyndte mit liv i kirken, inden jeg var en uge gammel, så jeg har i mange år sat mine fødder i børnesabbatsskolen. Da jeg fik alderen til at komme på børnelejr, deltog jeg i det og havde nogle positive oplevelser. Det er en god måde at komme i kontakt med jævnaldrende, når man er det eneste barn i en lille menighed.

Jeg har haft kontakt til spejderne fra jeg var lille, da vi som familie deltog i spejderlejre med mine større søskende, så indtil videre har jeg deltaget i to camporeer samt en del lejre her i landet. Jeg har været på en enkelt TEENcamp. Det er et af de steder, hvor jeg ikke har vundet fodfæste, så jeg har en lidt tynd omgangskreds i de seneste år. Jeg deltager i voksensabbatsskole, når jeg kommer i Thisted Adventistkirke, hvor jeg enkelte gange hjælper med at spille til sabbatsskole og gudstjeneste.

Noget, som gør det svært for mig, er at jeg lider af Asperger, men jeg føler, at det er en stor hjælp for mig, at jeg har truffet

det valg som jeg har, da det var en svær tid lige efter diagnosen.

Jeg har ikke fortrudt at have sagt ja til Jesus.

CHRISTIAN JAKOBSEN

Jeg er opvokset som adventist, så lige siden jeg har været lille, har jeg gået til kirke. I starten gjorde jeg det kun fordi at mine venner også kom der, og det var jo også nogle gode historier de fortalte der. Tiden gik, og jeg gik i kirke hver lørdag som jeg plejede uden rigtig at tænke over det. Det var bare noget jeg gjorde.

Men så på et tidspunkt, da jeg var ca. 15 år gammel, var det ligesom om, at et lyn slog ned i mig, og så var kirken ikke bare en kirke mere. Jeg begyndte at tænke mere over at være adventist, og hvad det indebar. Til gudstjenesten begyndte jeg at høre efter, hvad de sagde. Noget var jeg lidt imod, men meget andet fandt jeg interessant. Jeg begyndte at gå ture ude i skoven og tænke: findes der en Gud? Og jo, det gjorde der, men var det noget jeg ville tro på? Det spørgsmål tog mig meget tid at finde ud af. Jeg fandt ud af, at det ville jeg gerne, men jeg var ikke

helt sikker på hvornår det skulle være. Så på et tidspunkt, hvor jeg havde bibelstudie samme med Lasse, Silas og Lukas, sagde Lukas, at han gerne ville døbes. Og så tænke jeg, at jeg gerne ville døbes sammen med ham, og det fortalte jeg så først til Lasse, derefter mine forældre. Og så blev jeg døbt, og lige siden har jeg været adventist.

REGITZE KJELDAL

Da jeg var 14 år besluttede jeg mig for, at jeg ville døbes. Nogle mennesker ved ikke, hvorfor de valgte at blive døbt, de følte bare det var "nu", og andre mennesker er helt klar over præcis hvorfor. Jeg er nok en mellemting. I tiden forinden havde det ikke altid været lige nemt. Et eller andet sted havde jeg hele tiden følt, at Gud var der. At han passede på mig og prøvede at hjælpe mig. Efter jeg havde haft den følelse i lang nok tid, var jeg klar til at sige: "Nu. Det er nu jeg skal døbes".

Det var den bedste dag jeg nogensinde har haft. I ugerne op til var jeg glad og så frem til det – og det var oveni købet endnu bedre end jeg havde forestillet mig.

Den efterfølgende tid var også dejlig.

Regitze Kjeldal

Christina Micu

Nadine Resiki og Jürgen Pfuhl

Yvette Isimbi

Freya Fuglø

Jeg var bare glad. Da jeg var i det, tænkte jeg ikke videre over, hvad der gjorde mig så glad. Jeg accepterede bare gode følelser, som enhver ville gøre. Nu, hvor jeg tænker tilbage på det, kan jeg godt se, hvorfor jeg var så glad. Både umiddelbart før og efter dåben var en periode, hvor jeg følte mig tæt på Gud. Men så gik tiden. Jeg startede på gymnasiet og mange ting ændrede sig. Jeg fik travlt, og et eller andet sted glemte jeg at have Gud med i min hverdag. Det tog tid at finde tilbage til sådan som det var dengang. Jeg er der nok ikke helt endnu. Men jeg går ud fra, at et forhold til Gud er det samme som et forhold til andre mennesker: nogle gange føler man sig rigtig tæt på dem og andre gange er man lidt længere væk. Man skal bare arbejde for forholdet, for at få det til at fungere i det lange løb.

NONSIATA NYIRAMAHORO

Livets største beslutning! Jeg har altid haft tanken om at blive døbt, men var aldrig klar, og jeg vidste ikke helt hvad betød og hvad meningen var. Så blev jeg oplært langsomt, og lærte hvad menin-

gen var. Jeg har været adventist, lige siden jeg var barn.

Jeg så altid hvordan folk blev døbt. Det så fantastisk ud. Og nu var det min tur, til at blive født på ny. Det er ikke bare at blive døbt, du omvender dig til Gud fader, og du bliver født på ny, du bliver medlem af en større familie. Jeg takker Gud for, han døde for mine synder, og derfor ville jeg tjene ham.

Johannesevangeliet 3,4-7 er min yndlingstekst i Bibelen: "Nikodemus sagde til ham: 'Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin mors liv og fødes?' Jesus svarede: 'Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige. Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er ånd. Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny.'"

AMEN!

MATANDA NSENGINYUVA

Jeg hedder Ezekiel Matanda Nsenginyuva, jeg er 18 år gammel, og jeg er adventist. Her for ikke så længe siden

blev jeg døbt sammen med mine yngre søskende, Nonsiata og William. Vi blev døbt i Rødekre menighed af Tony, som er vores præst.

Jeg kan hilse og sige, at det var en virkelig skøn beslutning. Efter jeg er blevet døbt, har jeg følt mig som en helt anden person, og det har fået mig til at tænke på, hvor heldig jeg er med at have haft en mulighed, som mange andre ikke har fået øje på.

DUMISANI MAGADA

Jeg er født og opvokset i Syvende dags Adventistkirken. Min mormor er en sand adventist og hele min familie er adventister. Så da jeg kom til Danmark, var det godt og rart igen at finde min kirke, som jeg er født og opvokset i. Jeg husker, at min mormor spurgte mig, "Hvordan går det med kirke?" Da jeg sagde at det gik fint, og at jeg var blevet døbt, blev hun meget glad for at jeg stadig holder og følger Guds ord.

Jeg begyndte at studere Bibelen med min pastor Tony, og til sidst gav jeg mit ord på, at jeg gerne ville døbes.

Jeg ved, at den verden som vi lever i, er

Monica Andersen

Simun Eydfinn Simonsen

Flemming Petersen

Nonsiata Nyiramahoro, Dumisani Magada, Matanda, Nsenginyuva og William Byiringiro

Uffe Jimenez Ravn-Christensen

fuld af mange ting, der gør at unge mennesker trækker sig tilbage, så vi ikke følger Gud, så nu var det min tid til at blive døbt, arbejde i Gud markers og få mange til at følge Gud. Fordi vores Gud er tæt på at komme og hente os.

YVETTE ISIMBI

Den 14. juni 2014 blev jeg døbt, og har derved givet mit liv til Gud. Det var noget, jeg havde tænkt mig at gøre, siden jeg var helt lille. Hver gang jeg så nogen blive døbt, tænkte jeg, "når jeg bliver gammel nok, vil jeg også gerne blive døbt." Så endelig skete det.

Efter at jeg var blevet døbt, kom der mange udfordringer i vejen for mig, og sommetider kunne det være svært at blive ved med at tro på, at Gud var der, når Han kunne se hvor mange ting der kom i vejen for mig, men ikke gjorde noget.

At blive døbt er en stor ting, ikke kun fordi at man giver sit liv til Gud, men også fordi at man på en eller anden måde bliver mere udfordret. Men det vigtigste er at tro på, at Gud er der, og at Han hjælper dig lige meget hvad. Jeg har

ikke fortrudt, at jeg er blevet døbt, men måske skulle jeg have gjort det, når jeg var en smule ældre.

UFFE JIMENEZ RAVN-CHRISTENSEN

Min beslutning om at blive døbt var en langvarig proces. Det vil sige, at det var en langvarig proces, at jeg selv traf beslutning om min dåb. Jeg er barnedøbt som mange andre danskere og har aldrig været rigtig i tvivl om, at jeg troede på Gud. Da jeg er kommet lidt sidelæns ind i adventistkirken, brugte jeg en del tid på at se kirken an. Faktisk havde jeg slet ikke hørt om kirken, før jeg mødte min hustru. Men efter ca. syv års bekendtskab med kirken og nogle samtaler med Thomas Rasmussen, besluttede jeg, at påbegynde et dåbsforberedende forløb, hvor jeg i en længere periode gennemgik studieforløb med Thomas og Daniel Villá, og jeg valgte at lade mig døbe. Jeg blev døbt af Daniel en lettere kølig dag i oktober i St. Økssø ved Skørping.

Men mærkede jeg nogen forandring efter at være blevet døbt? Og blev mine forventninger indfriet?

Jeg mærkede en glæde ved at lade

mig døbe og selv at have truffet et aktivt valg om at følge Gud, men derudover følte jeg ikke, at verden var så forskellig fra før. Jeg havde jo også et ønske om at følge Gud, før jeg blev døbt, og jeg må erkende, at jeg stadig synder, om end jeg forsøger at lade være. Sandheden er, at jeg nok heller ikke havde forventet det meget anderledes, da synden ikke er noget, som man lige slipper af med ved at lade sig døbe.

Så hvad betyder det for mig, at jeg er blevet døbt?

Dåben betyder meget for mig. Den er et bånd mellem mig og Gud! Jeg føler, at jeg har Gud med i min hverdag, og at jeg trygt kan lægge mit liv i hans hænder og stole på, at jeg får det liv, der er bedst for mig. På den måde fjernes en del bekymringer, og selvom det til tider er svært, så føler jeg, at når jeg er bevidst om, at jeg har en Gud, der passer på mig, så fjerner det mange af de bekymringer, som jeg ellers ville have.

Mit liv er derfor alligevel blevet en del anderledes efter dåben, for jeg føler, at der er et stærkere bånd mellem os end før.

Et dåbsløfte

1. Har du taget imod Jesus Kristus som din personlige frelser og er det din vilje at følge Ham som din Herre i alle ting?
2. Tror du, at Bibelen er den autoritet som vi skal bygge både vores kristne livsstil og vores tro på? Og er du villig til at leve dit liv ifølge dens undervisning?
3. Jesus kalder os bort fra et selvcentreret liv. At følge Ham betyder at også se på andre og deres behov. Vil du – ud fra dine forudsætninger – efter bedste evne tjene Gud, hans menighed og mennesker omkring dig?
4. Er det dit ønske at blive døbt som et offentligt udtryk for din tro på Jesus Kristus?
5. Du er blevet undervist om det, som Syvende Dags Adventistkirken står for og lærer. Er det dit ønske at blive medlem af vores menighed?

For at læse mere om Adventistkirkens trospunkter, se adventist.dk/tro

For at følge et studieforløb online, se ung.adventist.dk/life

DØBTE:

Anders Madsen
Babalola Daramola
Benjamin Elkjær
Benjamin Markussen
Bettina Butenko
Birgitte Grodt
Brigitte Sørensen
Charlotte Munyembabazi
Christian Jakobsen
Christoffer Struksnes
Christina Micu
Daniel Serbanescu
David Deng Kur
Dumisani Magada
Emilie Hauvre
Emma Kammersgaard
Erik Erhardsen
Erling Balle
Flemming Petersen
Frank Nsangiyenabo
Freya Fuglø
Gilbert Daka
Given Vuga
Hanna Gudmundsson
Helen Anbesse
Jonas Jalving
Julia Lund
Jürgen Pfuhl
Kieran Taylor
Lagu Hillary Oling
Larry Idowu
Leah Uwera
Lilia Lupan
Lukas Fisher
Lykke Ravnager
Matanda Nsenginyuva
Mathias Kammersgaard
Meron Anbesse
Mikkel Hansen
Miriam Svingel
Monica Andersen
Nadine Resiki
Natinael Anbesse
Nonsiata Nyiramahoro
Palle Hedegaard
Praise Vuga
Regitze Kjeldal
Silas Risager
Silvia Lupan
Simon Falk
Simone Greisen
Simone Pedersen
Simone Stefansen
Simun Simonsen
Stefan Larsen
Stian Jakobsen
Tobias Grønbech Bahn Hansen
Uffe Jimenez Ravn-Christensen
Wendy Hansen
William Byiringiro
Yvette Isimbi

UNG HUMORIST

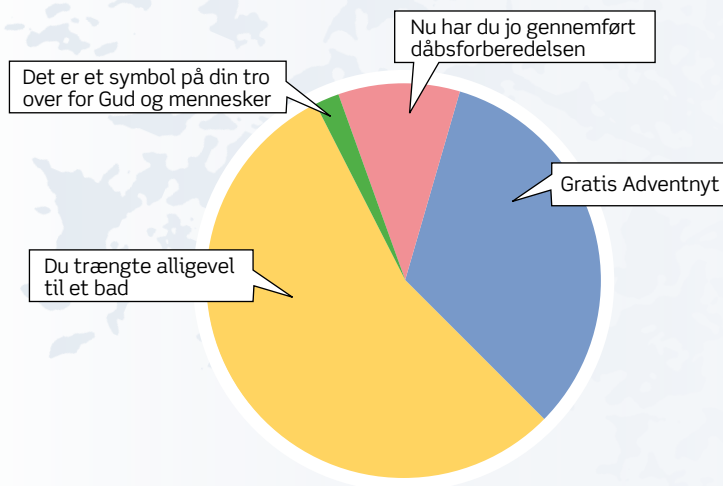

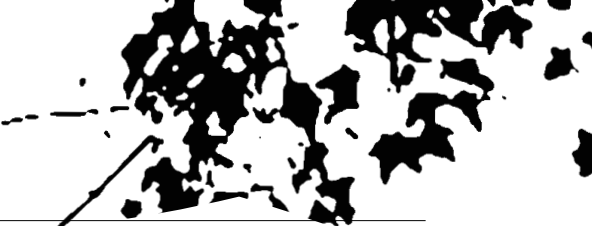
TEGN PÅ AT DIN DÅBSKANDIDAT IKKE ER KLAR ENDNU:

- Pin koden på hans telefon er ikke 1844.
- Han foretrækker remoulade på sin Nuttolene frem for italiensk salat.
- Han besvarer en invitation til et seminar om Daniels bog og Åbenbaringen med 'måske'.
- Han påstår at forstå den himmelske helligdom.
- Han bruger ordet vin om 'ugæret druesaft'.
- Han mimer salmerne i stedet for at synge med.
- Han giver kun 9% i tiende.
- Han laver sin høstak i den forkerte rækkefølge.
- Han har aldrig troet, at de to spioner i Jeriko blev reddet af en 'kromutter'.
- Fodtvætning er uden for hans komfortzone.
- Han drikker sort te.

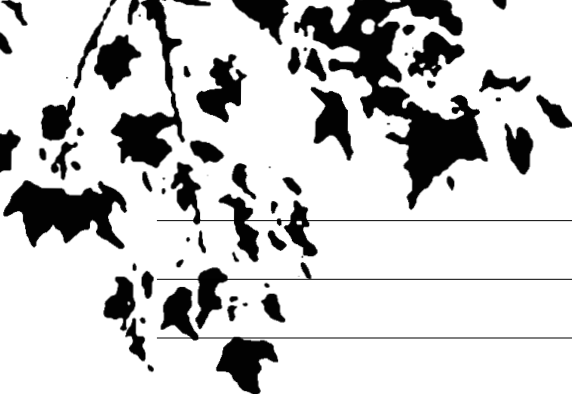
Gennemgår en kandidat års bibelstudier uden at rette sig ind, må hans intentioner og oprigtighed undersøges af EPT (Endetidens Profetiske Troskontrol), der arbejder for at afsløre Jesuit-infiltratorer og meningsbedrageri.

HVORFOR DU BLIVER DØBT

Lined area for notes, consisting of 20 horizontal lines.

Lined area for notes, consisting of 25 horizontal lines.

NOTER

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Denne temahæfte har til formål at opmuntre teenagere og unge til at tænke over og tale om noget, der berører deres hverdag.

Visionen for Adventistkirkens ungdomsafdeling er at lede unge til Jesus og til beslutninger for at følge ham. Vi ønsker at teenagere og unge skal opleve en nærværende kirke, som hjælper dem i deres personlige udvikling og en voksende tro, der leder til et positivt engagement i kirken og deres lokalsamfund.

Dette temahæfte er en del af en serie.

